

MONIKA VERNEROVÁ, KATEŘINA JEČMENOVÁ A TEREZA REICHELOVÁ

SVATOŘEČENÍ ANEŽKY ČESKÉ

Naše práce se zabývá svatořečením Anežky České v roce 1989. Její svatořečení nejenže ovlivnilo smýšlení mnoha lidí, ale přispělo i ke klidnému průběhu Sametové revoluce, která záhy následovala. Odkaz Anežčina života, jenž se nás dotýká už po několik staletí, vybízí k převzetí odpovědnosti za náš národ a vlast. Tato práce je založena na orální historii, při níž jsme se snažily získat informace od co nejširšího spektra lidí (počínaje katolickými knězi, konče historiky).

Pro budoucí použití práce jsme se rozhodly uveřejnit pouze její část, a to rozhovor s nedávno zesnulým spisovatelem Václavem Vaškem.

12. LISTOPAD, NEDĚLE

Nejprve byly přečteny kanonizační dekrety obou světců (Anežky České a bratra Alberta). Poté přistoupil prefekt kongregace pro svatořečení kardinál Angelo Felici s prosbou k papeži Janu Pavlu II., aby jejich svatořečení potvrdil.

Následovala bohoslužba slova v českém i polském jazyce. Po jejím konci se shromáždili všichni poutníci na Svatopetrském náměstí, aby se spolu se Svatým Otcem pomodlili „Anděl Páně“. Celý svůj krátký proslov ukončil Svatý otec slovy: „*Bůh žehnej všem vám tady i ve vaší vlasti!*“

„Pro mne byla papežská mše neobyčejným zážitkem, neboť jsem se neubráníl vzpomínkám na všechny ty tajné mše, jichž jsem se zúčastnil v Leopoldově, na Mírově, v jáchymovských uranových dolech nebo později s kněžími zbavenými státního souhlasu k výkonu duchovní služby. Tam mše tiché, nenápadné, v trvalém ohrožení, bez oltáře, bez liturgických rouch, místo kalicha lžička, místo hostie houska, místo vína mošt z rozinek. Zde chrám naplněný slávou Boží, krásou zpěvů, liturgií rozvinutou do úchvatného tance před Hospodinem. Přesto tam i zde stejný zázrak proměny chleba a vína v tělo a krev Páně. Zde modlitba jásající církve, tam usebraná modlitba církve zkoušené, přesto vítězné.“ (výpověď Vác lava Vaška)

Odpoledne v 17⁰⁰ se konala mše ke sv. Anežce v kostele Dvanácti apoštolů, sloužená kardinálem Tomáškem v zastoupení světícího biskupa A. Lišky. Na mši v podání českého varhaníka zazněla píseň „K oltáři Páně“. Bohoslužba byla završena Svatováclavským chorálem. Mnozí poutníci se do kostela ani nevešli a zaplnili okolní ulice, na nichž díky rozhlasu poslouchali mši.